

Kulturmødet med de kenyanske partnere

Isa Larsen,
konsulent, skolerne i Oure

Ekoleelever kommer med følgende udsagn, som et svar på, hvad man kan sige om det, man har hørt om Afrika: Fattigdom - Der er stor fattigdom i Afrika

Store slumkvarterer og kriminalitet

Mange børn og voksne dør af sult

Der er altid varmt og derfor meget tørt i Afrika

Afrika blev hårdt ramt af Ebolaepidemien og mange døde

Uventede er der ingen positive udsagn. Eleven har aldrig været i Afrika, så mange udsagn kommer fra medier eller de forestillinger elever har om kontinentet.

Det er tale om en forforståelse, der er hentet ind fra et tomt erfaringsskæb, hvor unge ofte ukritisk tager det, de hører eller ser på sociale medier. Det er vigtigt at være opmærksom på, når man hører om fra frivillige organisationer.

Ekoleelever oplever efterskoleelever, som endelig kommer af sted og er i Afrika. De oplever meget overraskende - og altid til den positive side: Jamen, de er som os, eller: Ej hvor er de flinke og åbne, kan reaktionerne ofte være de samme som os selv med afrikanerne. Nu er begrebet "afrikansk" en del misvisende og en total generalisering. Det giver slet ikke

plads til at nuancere de store forskelle og den diversitet, der både er mellem de enkelte lande og indenfor de enkelte lande. For eksempel er der i Kenya mere end 40 forskellige etniske grupper, som er ligeså forskellige som danskerne er i forhold til folk fra Finland.

Direkte og indirekte erfaringer

Det vil sige, når eleverne erfarer direkte ved at være i Afrika, ændrer de ofte synet på afrikanerne og Afrika. Mødet bliver et fixpunkt, hvor man konkret kan snakke om forskellige og ligheder. Eleverne kan også erfare indirekte, hvor de ikke behøver at tage til Afrika, men kan møde afrikanere, eller folk med erfaringer fra Afrika herhjemme (Internationalization at home).

Jacob Ejersbo's Liberty og de øvrige bøger i hans trilogi, kan også være fixpunkter for et indirekte kulturmøde. Her skildrer han hvordan en ung dansker, Christian, prøver at forstå det tanzanianske samfund,

Moshi i det nordlige Tanzania og tanzanianeren, Marcus i 1980'erne. Christian prøver det, man kalder, at go native. Det vil sige totalt gå ind i kulturen, og glemme sig selv, som den han er. Jacob Ejersbo's post-koloniale roman stiller de centrale spørgsmål i et kulturmøde: Hvem er jeg og hvor hører jeg til?

Etnocentrisme

Det modsatte af go native er kun at se kulturen ud fra din egen horisont. Den forståelse kaldes etnocentrisme. Man vil nok altid møde andre kulturer med fordomme. Ofte letter det forståelsen og reducerer kompleksiteten. Derimod vil en etnocentrisk tilgang forhindre den rejsende eller gæsten, i at se og forstå andre kulturer, fordi man kun har sine egne kulturbriller på. I det etnocentriske kulturmøde vil man spørge: Her er jeg, hvorfor er i andre ikke som mig? En pragmatisk kulturmødemodel finder vi hos kultursociologen Iben Jensen. Hun opfatter et kultur-